

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 372/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурице, чланова већа, у парници тужиоца Републички фонд за ПИО осигурање – Филијала за Град Београд, против туженог „Компанија Дунав осигурање“, а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Гж 2712/2024 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.
ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Гж 2712/2024 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2236/2023 од 27.03.2024. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 341.506,91 динар, са законском затезном каматом од 18.05.2023. године до исплате. У ставу другом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати износ од 265.518,42 динара са законском затезном каматом од 18.05.2023. године до исплате. У ставу трећем тужени је обавезан да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 48.092,17 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2712/24 од 06.03.2025. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Београду у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, не указујући на конкретне разлоге за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је

потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима другостепене пресуде, тужени је у обавези да тужиоцу накнади штету насталу исплатом породичне пензије осигуранику тужиоца, односно члану породице умрлог осигураника тужиоца. Основ потраживања тужиоца је накнада штете, која доспева исплатом сваког појединачног износа пензије, па се у том случају, према разлозима другостепене пресуде, не може применити одредба члана 373. став 1. ЗОО, према којој у случају застарелости права из ког проистичу повремена потраживања, поверилац губи право да захтева и будућа и доспела повремена давања. Међутим, како је са аспекта тужиоца предметно потраживање по својој правној природи накнада штете, а не право из осигурања као повремено потраживање, то се не може говорити о застарелости самог права.

Разлози на којима је заснована примена материјалног права у побијаној другостепеној пресуди не упућује на потребу одлучивања о ревизији туженог као изузетно дозвољеној. Нема разлога за разматрање правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавњем судске праксе или новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредним споровима мале вредности, сходно одредби члана 487. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 607.025,33 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном привредном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић